

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Jitky Zavřelové, v právní věci žalobce: **R. S.**, zastoupený JUDr. Monikou Čírtkovou, advokátkou se sídlem Politických vězňů 44, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2025, čj. KUJI 42912/2025, sp. zn. OOSČ 258/2025 OOSC/62, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 4. 11. 2025, čj. 43 A 6/2025-36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 5 070 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně JUDr. Moniky Čírtkové.

Odůvodnění:

[1] Městský úřad Havlíčkův Brod shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Přestupku se měl dopustit tím, že dne 9. 7. 2024 na dálnici D1 řídil osobní automobil rychlostí (po odečtení tolerance 3 %) nejméně 159 km/h. Měl tedy překročit nejvyšší povolenou rychlost jízdy mimo obec na dálnici o 29 km/h. Rychlost byla naměřena silničním rychloměrem RAMER10 C, namontovaným ve služebním vozidle obsluhovaným hlídkou Policie ČR. Městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč. Žalovaný odvolání žalobce zamítl.

[2] Krajský soud žalobě vyhověl. Napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami žalobce. Konkrétně žalovanému vytknul, že se nezabýval námitkami ohledně výměny pneumatik, překročení požadovaného rozdílu mezi rychlostí měřeného automobilu a měřícího automobilu a existencí dalších objektů v bezprostřední blízkosti měřeného automobilu. Žalovaný pochybil také tím, že pominul námitky směřující proti provedení dokazování. Napadené rozhodnutí proto shledal nepřezkoumatelným pro

nedostatek důvodů. V dalším řízení zavázal žalovaného k tomu, aby se vypořádal s námitkami žalobce včetně toho, zda byly dodrženy podmínky uvedené v návodu k měřicímu zařízení RAMER10 C.

[3] Žalovaný (stěžovatel) se proti rozsudku krajského soudu bránil kasační stížností. V ní namítl, že správní orgán v řízení o přestupku nemůže kontrolovat, jestli příslušník Policie ČR dodržel podmínky měření. Přijatelnost kasační stížnosti spatřoval v tom, že se Nejvyšší správní soud ve své judikatuře touto otázkou dosud nezabýval. Žalobce ve vyjádření uvedl, že rozsudek považuje za správný a navrhnul kasační stížnost zamítnout.

[4] Jelikož v nyní projednávané věci rozhodovala specializovaná samosoudkyně, zabýval se Nejvyšší správní soud tím, zda je kasační stížnost přijatelná.

[5] Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. Nejvyšší správní soud, *Ostapenko*). Žádný z těchto důvodů není v posuzovaném případě dán.

[6] Nejvyšší správní soud úvodem konstatuje, že kasační námitky stěžovatele se do značné míry mívají s rozhodovacími důvody krajského soudu. Krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil výlučně pro nepřezkoumatelnost, neboť se žalovaný (a nutno dodat, že ani správní orgán prvního stupně) nijak nevypořádal s relevantními námitkami žalobce. Těmito námitkami žalobce zpochybňoval (viz bod 2 tohoto usnesení) průkaznost důkazního prostředku (výsledku měření radarem), který byl použit pro shledání viny žalobce. Jednalo se tedy o námitky zpochybňující správnost zjištěného skutkového stavu.

[7] Řízení o přestupku je řízením o trestním obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Správní orgán je proto v souladu s vyšetřovací zásadou (§ 50 odst. 3 správního řádu) vždy povinen prokázat vinu obviněného. Při zjišťování skutkového stavu postupují správní orgány v souladu se zásadou materiální pravdy vyjádřenou v § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Je to vždy správní orgán, kdo je povinen prokázat vinu obviněného mimo rozumnou pochybnost (rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2022, čj. 6 As 7/2021-32, bod 12). Pokud totiž existuje rozumná pochybnost, že se obviněný daného jednání nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2016, čj. 1 As 60/2016-30, bod 15).

[8] Nejde tedy o nějakou obecnou kontrolu činnosti policie, jak se mylně domnívá stěžovatel v kasační stížnosti. Jde pouze o to, že je povinností správních orgánů rozhodujících o přestupku založit své rozhodnutí na dostatečně zjištěném skutkovém stavu, o kterém neexistuje rozumná pochybnost. V tomto konkrétním případě je jisté

pokračování

povinností žalovaného založit své závěry o vině žalobce pouze na takovém měření rychlosti policisty, o jehož výsledku nejsou rozumné pochybnosti. Pokud obviněný z přestupku relevantním způsobem zpochybňuje výsledek měření, musí se s takovou argumentací žalovaný vypořádat. Z judikatury Nejvyššího správního soudu jednoznačně vyplývá, že je povinností správních orgánů posoudit, zda policisté při měření rychlosti jízdy postupovali správně a v souladu se zákonem. Jenom tak bude skutkový stav věci možno zjistit náležitě a bez pochybností (rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2012, čj. 3 As 29/2011-51).

[9] Krajský soud se tedy nedopustil zásadního pochybení při posuzování přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. V rámci vymezených žalobních bodů posoudil, zda stěžovatel dostatečně vypořádal námitky žalobce. Dospěl k závěru, že nikoliv. Zjistil totiž, že některé žalobcovy námitky stěžovatel zcela pominul a nevypořádal je. Při posuzování krajský soud vyšel z relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Své závěry řádně odůvodnil a srozumitelně vyslovil závazný názor. Ten přitom nespočívá v tom, že by měl stěžovatel kontrolovat činnost policie. Krajský soud stěžovatele pouze zavázal k tomu, aby v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu vypořádal námitky žalobce. Rozhodnutí, které ve svém odůvodnění nereflektuje námitky a zásadní argumentaci účastníka řízení, je totiž nepřezkoumatelné (rozsudky NSS ze dne 23. 7. 2008, čj. 3 As 51/2007-84; či ze dne 19. 12. 2008, čj. 8 Afs 66/2008-71).

[10] Lze uzavřít, že kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikaturní odklon. V daném případě nedošlo ani k zásadnímu pochybení krajského soudu.

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Při rozhodování o nákladech řízení Nejvyšší správní soud vycházel z usnesení svého rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS. Výrok o náhradě nákladů řízení se tedy opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 soudního řádu správního. Stěžovatel neměl ve věci úspěch a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěch ve věci měl žalobce a má tedy vůči neúspěšnému stěžovateli nárok na náhradu důvodně vynaložených nákladů. V řízení před Nejvyšším správním soudem byl zastoupený advokátkou JUDr. Monikou Čírtkovou. Ta učinila v řízení jeden úkon (vyjádření ke kasační stížnosti). Odměna za tento úkon činí 4 620 Kč (§ 11 odst. 1 písm. d) a § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu). Paušální náhrada nákladů činí 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož právní zástupkyně není plátkyní DPH, celkem se jedná o částku 5 070 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. ledna 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu